

Jurisprudentie-bulletin RSJ

2009/7

zie ook www.rsj.nl

Inhoudsopgave jurisprudentiebulletin 2009 - 7

<p>Zaaknummer: 09/1932/GA</p> <p>Datum uitspraak: 6 oktober 2009</p>	<p>Disciplinaire straffen procedureel</p>	<p>Het niet opnemen in de mededeling dat de gedetineerde zich onthoudt van het plegen van feiten die onverenigbaar zijn met de orde of de veiligheid in de inrichting leidt er niet toe dat in geval van overtreding van die voorwaarde geen tenuitvoerlegging toewijsbaar is, omdat het gelden van die voorwaarde uit de wet voortvloeit.</p>	<p>blz. 5</p>
<p>Zaaknummer: 09/1088/GA</p> <p>Datum uitspraak: 2 oktober 2009</p>	<p>Vermissing Tegemoetkoming financieel</p>	<p>Vermissing van spullen na overplaatsing. Aansprakelijkheid overgegaan op ontvangende inrichting na tekenen voor ontvangst. Gelet op alle omstandigheden moet vermissing voor verantwoordelijkheid van directeur komen. Beroep van klager gegrond, tegemoetkoming 100 euro.</p>	<p>blz. 5</p>
<p>Zaaknummer: 09/1620/GA</p> <p>Datum uitspraak: 2 oktober 2009</p>	<p>Telefoon Post</p>	<p>De regels omtrent post en telefonie kennen hun wettelijke grondslag in de Pbw en voldoen ook overigens aan verdragswettelijke eisen. Geen sprake van enige specifieke ongeoorloofde inmenging in persoonlijke levenssfeer van klager. Beroep van klager ongegrond.</p>	<p>blz. 6</p>
<p>Zaaknummer: 09/1939/GA</p> <p>Datum uitspraak: 28 september 2009</p>	<p>Urineonderzoek</p>	<p>Positieve urinecontrole. De in de Regeling urinecontrole penitentiaire inrichtingen gegeven voorschriften strekken ertoe een zorgvuldig onderzoek te waarborgen. Een stelsel van strikte waarborgen dient de betrouwbaarheid van het onderzoek. In het onderhavige geval voldeed de urinecontrole niet aan de eisen die daaraan moeten worden gesteld.</p>	<p>blz. 7</p>
<p>Zaaknummer: 09/1937/GA</p> <p>Datum uitspraak: 17 september 2009</p>	<p>Dagprogramma</p>	<p>Inrichting voldoet aan de eisen van het dagprogramma als bedoeld in art. 3, derde lid, Penitentiaire maatregel. Bij nadere invulling dagprogramma komt directeur beleidsvrijheid toe. Periode van insluiting van woensdag op donderdag is weliswaar lang, namelijk ruim 25 ½ uur, maar is niet in strijd met de wet en, nu klager op beide dagen in aanmerking komt voor luchten en andere activiteiten, evenmin onredelijk en onbillijk.</p>	<p>blz. 8</p>

<p>Zaaknummer: 09/1110/GA</p> <p>Datum uitspraak: 14 september 2009</p>	<p>Plaatsing/overplaatsing extern ongelijk regime, gelijk beveiligingsniveau niet EBI of longstay</p>	<p>Beslissing tot plaatsing van klaagster in individueel regime mist deugdelijke grondslag. Ondanks GRIP-advies en plaatsing op lijst GVM dient directeur bij het nemen van maatregelen eigen belangenafweging te maken. Beroep van klaagster gegrond, tegemoetkoming 100 euro.</p>	<p>blz. 8</p>
<p>Zaaknummer: 09/1891/GB</p> <p>Datum uitspraak: 29 september 2009</p>	<p>Plaatsing/overplaatsing eerste plaatsing gevangenis</p>	<p>Geen verplichting tot plaatsing in voorziening voor strafrechtelijk gedetineerde vreemdelingen indien sprake van bijzondere omstandigheden. Door klager aangevoerde omstandigheden niet in selectiebeslissing betrokken. Beroep gegrond. Opdracht nieuwe beslissing. Geen tegemoetkoming.</p>	<p>blz. 10</p>
<p>Zaaknummer: 09/0544/TP</p> <p>Datum uitspraak: 2 oktober 2009</p>	<p>Plaatsing/overplaatsing passantentermijn Ontvankelijkheid materieel</p>	<p>Beroep tegen feitelijk voortzetten passantentermijn ontvankelijk als die termijn vier maanden heeft geduurd. In casu geen sprake van. Beroep niet-ontvankelijk.</p>	<p>blz. 11</p>
<p>Zaaknummer: 09/1974/JA</p> <p>Datum uitspraak: 7 oktober 2009</p>	<p>Inzage in stukken/dossier</p>	<p>Strafdossier is een ander dossier dan bedoeld in de betreffende artikelen van de Bjj en Rjj. Een preventief gehechte jeugdige heeft belang bij een goede voorbereiding op zijn strafzaak en dient in beginsel de beschikking te hebben over zijn strafdossier. Beroep gegrond, geen tegemoetkoming.</p>	<p>blz. 12</p>

Zaaknummer:

09/1932/GA

Datum uitspraak:

6 oktober 2009

Beroepscommissie:

Wild, mr. A.H. de

Fernandes Mendes, mr. H.K.

Heijs, mr. H.

Lispet, mr. I. (secr.)

Beklagcommissie:

beklagcommissie bij de locatie Tafelbergweg

Trefwoorden:

Disciplinaire straffen procedureel

Artikelen:

Pbw art. 53

Samenvatting:

Het niet opnemen in de mededeling dat de gedetineerde zich onthoudt van het plegen van feiten die onverenigbaar zijn met de orde of de veiligheid in de inrichting leidt er niet toe dat in geval van overtreding van die voorwaarde geen tenuitvoerlegging toewijsbaar is, omdat het gelden van die voorwaarde uit de wet voortvloeit.

Rechtsoverwegingen:

Omdat de algemene voorwaarde, inhoudende dat klager zich zou onthouden van het plegen van feiten die onverenigbaar zijn met de orde of de veiligheid in de inrichting dan wel de ongestoorde tenuitvoerlegging van de vrijheidsbeneming, niet door de directeur is vermeld in een voorafgaande beschikking waarbij een disciplinaire straf voorwaardelijk aan klager werd opgelegd, heeft de beklagcommissie klagers beklag gericht tegen de tenuitvoerlegging van die voorwaardelijke disciplinaire straf gegrond verklaard.

Artikel 53, tweede lid, Pbw bepaalt dat bij voorwaardelijke oplegging van een disciplinaire straf in elk geval de algemene voorwaarde wordt gesteld dat de gedetineerde zich onthoudt van het plegen van feiten die onverenigbaar zijn met de orde of de veiligheid in de inrichting. Tevens kan de directeur andere voorwaarden aan het gedrag van de gedetineerde stellen. In de derde volzin van dit artikellid wordt bepaald dat de opgelegde voorwaarden worden vermeld in de mededeling bedoeld in artikel 51, eerste lid, Pbw. Als bedoeling van de wetgever mag worden aangenomen dat zowel de in de eerste als in de tweede volzin bedoelde voorwaarden in de mededeling worden opgenomen. Het niet opnemen in die mededeling van de in de eerste volzin bedoelde algemene voorwaarde leidt er echter, anders dan de beklagcommissie heeft geoordeeld, niet toe dat in geval van overtreding van die voorwaarde geen tenuitvoerlegging toewijsbaar is, omdat het gelden van die voorwaarde uit de wet voortvloeit. Feiten en omstandigheden die ertoe leiden dat het beklag uit anderen hoofde gegrond is, zijn niet gebleken.

De beroepscommissie zal het beroep gegrond verklaren, de uitspraak van de beklagcommissie vernietigen en het beklag ongegrond verklaren.

Zaaknummer:

09/1088/GA

Datum uitspraak:

2 oktober 2009

Beroepscommissie:

Oostveen, mr. J.J. van

Lamens, mr. J.

Visser, drs. A.P.

Jousma, mr. S. (secr.)

Beklagcommissie:

beklagcommissie bij de locatie PI Roermond

Trefwoorden:

Vermissing;
Tegemoetkoming financieel

Artikelen:

Pbw art. 45

Samenvatting:

Vermissing van spullen na overplaatsing. Aansprakelijkheid overgegaan op ontvangende inrichting na tekenen voor ontvangst. Gelet op alle omstandigheden moet vermissing voor verantwoordelijkheid van directeur komen. Beroep van klager gegrond, tegemoetkoming 100 euro.

Rechtsoverwegingen:

Op het vervoer van goederen van gedetineerden zijn van toepassing de circulaire van de minister van Justitie van 13 augustus 1993, kenmerk 383893/93/DJ en 20 december 1996, kenmerk 586080/96/DJI. De in deze circulaire vervatte regeling houdt, voor zover hier van belang, met betrekking tot de aansprakelijkheid van inrichtingen van het gevangeniswezen voor het vervoer van goederen van gedetineerden het volgende in: als uitgangspunt geldt 'dat de verzendende inrichting aansprakelijk is voor de vracht. Na tekenen voor ontvangst door de ontvangende inrichting gaat de verantwoordelijkheid over op deze inrichting. Klachten dienen dus, afhankelijk van het feit of er wel of niet getekend is voor ontvangst, bij de verzendende dan wel de ontvangende inrichting te worden gedeponeed'.

Klager is op 23 juni 2008 overgeplaatst vanuit de p.i. te Sittard naar de p.i. te Roermond.

Uit de vrachtbrief met nummer 47151 blijkt dat de p.i. te Roermond voor ontvangst heeft getekend. Dit betekent dat de aansprakelijkheid voor klagers goederen is overgegaan op de p.i. te Roermond. Gelet op de stukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen acht de beroepscommissie aannemelijk dat klager de door hem genoemde spullen, en dan in het

bijzonder de twee gouden ringen, in de p.i. te Sittard heeft gehad. Op 1 augustus 2008, voordat klager naar de p.i. te Grave is overgeplaatst, is vast komen te staan dat de ringen zich niet bij klagers spullen in de p.i. te Roermond bevonden. Onderzoek van de op de badafdeling aanwezige dozen en navraag bij de badafdeling te Sittard heeft niets opgeleverd. De beroepscommissie neemt voorts de volgende omstandigheden in overweging. Klager heeft zijn spullen in de p.i. te Sittard niet zelf ingepakt, dat is door de badmeester gedaan. Klager is in de p.i. te Roermond in afzondering geplaatst voordat hij over zijn vanuit de p.i. te Sittard nagezonden spullen heeft kunnen beschikken. Gelet hierop en de hiervoor weergegeven strekking van de betreffende regelgeving moet de vermissing van klagers spullen voor verantwoordelijkheid komen van de p.i. te Roermond. Het beroep zal derhalve gegrond worden verklaard, de uitspraak van de beklagcommissie zal worden vernietigd en het beklag zal alsnog gegrond worden verklaard.

De beroepscommissie acht termen aanwezig voor het toekennen van een tegemoetkoming en zal deze vaststellen op € 100,-. Zij merkt hierbij op dat de tegemoetkoming is vastgesteld op basis van redelijkheid en dat hierbij geen schadevergoedingsaspecten zijn betrokken, nu eventueel door klager ondervonden schade niet eenvoudig is vast te stellen.

Zaaknummer:

09/1620/GA

Datum uitspraak:

2 oktober 2009

Beroepscommissie:

Vegter, mr. P.C.
Balkema, mr. J.P.
Fiselier, dr. J.P.S.
Kersten, L. (secr.)

Beklagcommissie:

beklagcommissie bij de detentieboot Zuid-Holland,
locatie Dordrecht

Trefwoorden:

Telefoon;
Post

Artikelen:

Pbw art. 36, 37, 39; EVRM art. 8

Samenvatting:

De regels omtrent post en telefonie kennen hun wettelijke grondslag in de Pbw en voldoen ook overigens aan verdragswettelijke eisen. Geen sprake van enige specifieke ongeoorloofde inmenging in persoonlijke levenssfeer van klager. Beroep van klager ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

De beroepscommissie acht zich voldoende voorgelicht en wijst het verzoek van klager om te worden gehoord daarom af.

Naar het oordeel van de beroepscommissie is onderdeel e van het beklag geen zelfstandige klacht, maar is klager van oordeel dat de jegens hem getroffen maatregelen op het terrein van contacten met de buitenwereld in strijd zijn met het Europees Verdrag voor bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (EVRM), in het bijzonder artikel 8.

De beklagcommissie had de onder a t/m d vermelde beslissingen dienen te toetsen aan artikel 8 EVRM.

De beroepscommissie zal dit alsnog doen en daarmee vervalt het belang van de afzonderlijke beoordeling van het beroep tegen de niet-ontvankelijkheidsverklaring.

Het in het eerste lid van artikel 8 EVRM vervatte recht op eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer omvat het recht op eerbiediging van privé-, familie- en gezinsleven, woning en correspondentie. Artikel 8, tweede lid, EVRM, staat inmenging op

het recht toe voor zover dit wettelijk is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van onder meer het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten.

De regels met betrekking tot post en telefonie kennen hun wettelijke grondslag in de artikelen 36, 37 en 39 van de Pbw en voldoen ook overigens aan de verdragsrechtelijke eisen. Enige specifieke ongeoorloofde inmenging van de persoonlijke levenssfeer van klager is niet aannemelijk geworden. Ook overigens is de beroepscommissie van oordeel dat de betreffende beslissingen bij afweging van alle omstandigheden niet onredelijk of onbillijk zijn. De beroepscommissie zal het beklag ongegrond verklaren.

Zaaknummer:

09/1939/GA

Datum uitspraak:

28 september 2009

Beroepscommissie:

Vegter, mr. P.C.
Diepenhorst, L.
Rutten, mr. M.A.G.
Plooi, mr. P.N.E. (secr.)

Trefwoorden:

Urineonderzoek

Artikelen:

Regeling urinecontrole penitentiaire inrichtingen art. 3 lid 5 en 6

Samenvatting:

Positieve urinecontrole. De in de Regeling urinecontrole penitentiaire inrichtingen gegeven voorschriften strekken ertoe een zorgvuldig onderzoek te waarborgen. Een stelsel van strikte waarborgen dient de betrouwbaarheid van het onderzoek. In het onderhavige geval voldeed de

urinecontrole niet aan de eisen die daaraan moeten worden gesteld.

Rechtsoverwegingen:

De directeur heeft ter zitting van de beroepscommissie verklaard dat de schriftelijke mededeling van de disciplinaire straf te laat is uitgereikt. Vast staat dat de straf is opgelegd op 20 februari 2009 en dat de schriftelijke mededeling van die straf aan klager is uitgereikt op 25 februari 2009. Het beklag is gelet hierop reeds gegrond.

Vast staat voorts dat bij klager een urinecontrole is afgenomen op 15 februari 2009, waarbij klager positief scoorde op het gebruik van cocaïne. Bij de inhoudelijke beoordeling van het beklag staat voorop dat ingeval van urineafname de Regeling urinecontrole penitentiaire inrichtingen van toepassing is. De in die Regeling gegeven voorschriften strekken ertoe een zorgvuldig onderzoek te waarborgen. Een stelsel van strikte waarborgen dient de betrouwbaarheid van het onderzoek. Andere overwegingen mogen niet afdoen aan de gegeven voorschriften.

Naar het oordeel van de beroepscommissie voldoet de urineafname niet aan de vereisten van zorgvuldigheid die daaraan onder meer gelet op genoemde Regeling moeten worden gesteld. In onderling verband en samenhang leiden de volgende feiten en omstandigheden tot dat oordeel:

1. De (al dan niet door klager getekende) verklaring van 15 februari 2009 houdt, voor zover van belang, het volgende in: "Hierbij verklaar ik (...) dat op bovenvermelde datum een buisje met urine is gevuld en een potje voor eventuele contra-expertise. (...) Het vullen van de buisjes en het aanbrenge van de verzegeling is in mijn bijzijn geschied." Een dergelijke algemene verklaring geeft nu juist geen uitsluitsel over de vraag of de strikte voorwaarden zijn nageleefd. Immers op grond van de verklaring is niet vast te stellen of klager de in de Regeling voorgeschreven handelingen zelf heeft verricht. Hieraan doet niet af dat de beroepscommissie,

gelet op de verklaringen van gehoorde penitentiair inrichtingsmedewerkers, wil aannemen dat tenminste een (aanzienlijk) deel van de handelingen wel door klager zelf is verricht.

2. In artikel 3, vijfde lid, van de Regeling is onder meer bepaald: "De gedetineerde sluit de buizen af, waarna de ambtenaar of medewerker controleert of de buizen goed zijn afgesloten." De gehoorde penitentiair inrichtingswerker [A] heeft onder meer verklaard: "Hij (bedoeld is klager) heeft vervolgens zelf de twee buisjes gevuld, de buisjes van dopjes voorzien en de stickers op de buisjes geplakt." De gehoorde penitentiair inrichtingswerker [B] heeft onder meer verklaard: "Daarna hebben de p.i.w.-ers de dopjes op de buisjes gedaan in het bijzijn van klager". Mede in het licht van het standpunt van klager kan niet worden uitgesloten dat niet is voldaan aan het voorschrift inzake sluiting van de buisjes.

3. Beide gehoorde penitentiair inrichtingswerkers hebben verklaard dat bij de verzending van het urinemonster geen gebruik is gemaakt van een aanvraagformulier dat voldoet aan de eisen van artikel 3, zesde lid, van de Regeling.

Tegen de achtergrond van het vorenstaande komt de beroepscommissie tot het oordeel dat het beklag van klager gegrond is. Zij zal het beroep van de directeur dan ook ongegrond verklaren en de uitspraak van de beklagcommissie bevestigen onder aanvulling van gronden.

Zaaknummer:

09/1937/GA

Datum uitspraak:

17 september 2009

Beroepscommissie:

Vegter, mr. P.C.
Diepenhorst, L.
Rutten, mr. M.A.G.
Plooi, mr. P.N.E. (secr.)

Beklagcommissie:

beklagcommissie huis van bewaring (h.v.b.) Arnhem, locatie De Berg

Trefwoorden:

Dagprogramma

Artikelen:

Pm art. 3 lid 3

Samenvatting:

Inrichting voldoet aan de eisen van het dagprogramma als bedoeld in art. 3, derde lid, Penitentiaire maatregel. Bij nadere invulling dagprogramma komt directeur beleidsvrijheid toe. Periode van insluiting van woensdag op donderdag is weliswaar lang, namelijk ruim 25 ½ uur, maar is niet in strijd met de wet en, nu klager op beide dagen in aanmerking komt voor luchten en andere activiteiten, evenmin onredelijk en onbillijk.

Rechtsoverwegingen:

Voorop staat dat niet aannemelijk is dat klager vanwege zijn arbeidsongeschiktheid een ander dagprogramma is geboden dan zijn medegedetineerden.

Het in het h.v.b. Arnhem, locatie De Berg, aangeboden dagprogramma voldoet aan de daaraan in artikel 3, derde lid, van de Pm gestelde eisen. Bij de nadere invulling van het dagprogramma komt de directeur beleidsvrijheid toe, zij het dat die vrijheid grenzen kent in eisen die behoorlijk bestuur bij een fatsoenlijke bejegening van gedetineerden met zich brengen. Op zich zelf zal onevenredigheid bij de verdeling van activiteiten over de week nog geen reden zijn om aan te nemen dat aan voormelde eisen niet is voldaan. Niet valt in te zien dat bij de verdeling van de uren over de week geen verschillen per dag toelaatbaar zijn, bijvoorbeeld in verband met bedrijfsvoering en/of personeelsbeheer. De periode tussen woensdag 11.45 uur en donderdag (uiterlijk) 13.45 uur is weliswaar lang, maar nu klager zowel op woensdag als op donderdag in aanmerking komt voor luchten en andere activiteiten, is de verdeling

niet alleen niet in strijd met de wet, maar bij afweging van de in aanmerking komende belangen evenmin onredelijk of onbillijk te achten.

Tegen de achtergrond van het vorenstaande komt de beroepscommissie tot het oordeel dat het beroep van de directeur gegrond moet worden verklaard, de uitspraak van de beklagcommissie moet worden vernietigd en klagers beklag alsnog ongegrond moet worden verklaard.

Zaaknummer:

09/1110/GA

Datum uitspraak:

14 september 2009

Beroepscommissie:

Oostveen, mr. J.J. van
Lamens, mr. J.
Visser, drs. A.P.
Jousma, mr. S. (secr.)

Beklagcommissie:

beklagcommissie bij het huis van bewaring Ter Peel

Trefwoorden:

Plaatsing/overplaatsing extern ongelijk regime, gelijk beveiligingsniveau niet EBI of longstay

Artikelen:

Pbw art. 22, 15

Samenvatting:

Beslissing tot plaatsing van klaagster in individueel regime mist deugdelijke grondslag. Ondanks GRIP-advies en plaatsing op lijst GVM dient directeur bij het nemen van maatregelen eigen belangenafweging te maken. Beroep van klaagster gegrond, tegemoetkoming 100 euro.

Rechtsoverwegingen:

De beroepscommissie gaat er, gelet op de stukken en hetgeen ter zitting naar voren is gebracht, vanuit dat sprake is geweest van plaatsing van klaagster door de directeur in een individueel regime. Een op schrift gestelde beslissing dienaangaande ontbreekt.

In de Memorie van Toelichting, Tweede kamer vergaderjaar 1994-1995, 24263, nr. 3 pagina 42, bij de Pbw, wordt uitdrukkelijk vermeld dat de bevoegdheid om te bepalen in welke inrichtingen een individueel regime zal gelden aan de Minister is voorbehouden.

De beslissing tot plaatsing in een individueel regime is op grond van artikel 15, derde lid, Pbw voorbehouden aan de selectiefunctionaris.

De locatie Ter Peel kent, gelet op de bestemmingsaanwijzing van de Penitentiare Inrichtingen Zuid-Oost, geen individueel regime. De beslissing van de directeur mist derhalve een deugdelijke grondslag.

De beroepscommissie merkt in dit verband nog het volgende op. Als de directeur al beperkingen aan klaagster had willen opleggen, dan is plaatsing in een individueel regime niet de juiste weg. De Pbw biedt de directeur op grond van artikel 23 de mogelijkheid tot oplegging van een ordemaatregel van uitsluiting van een of meer activiteiten. Ingevolge artikel 24 Pbw is de directeur bevoegd een gedetineerde in afzondering te plaatsen. Bij het nemen van deze beslissingen moeten de vormvoorschriften als genoemd in de artikelen 57 en 58 Pbw in acht worden genomen. Voor zover de directeur zich geïnstrueerd voelt door het meldpunt GRIP of de vermelding op de lijst GVM tot het nemen van de bestreden beslissing, is dit onjuist. Het meldpunt GRIP adviseert de directeur op basis van informatie tot het nemen van maatregelen. Bovendien verplicht de in de Pbw bij de directeur neergelegde beslissingsbevoegdheid de directeur tot het maken van een eigen belangenafweging.

Het beroep van klaagster zal gelet op het vorenstaande gegrond worden verklaard, de uitspraak van de beklagcommissie zal worden vernietigd en het beklag zal alsnog gegrond worden verklaard. De beroepscommissie acht termen

aanwezig voor het toekennen van een geldelijke tegemoetkoming en zal deze met inachtneming van de omstandigheden van het geval bepalen op € 100,=.

Zaaknummer:

09/1891/GB

Datum uitspraak:

29 september 2009

Beroepscommissie:

Balkema, mr. J.P.

Rutten, mr. M.A.G.

Fleers, dr. G.J.

Alff, van L. (secr.)

Trefwoorden:

Plaatsing/overplaatsing eerste plaatsing gevangenis

Artikelen:

Regeling selectie, plaatsing en overplaatsing van gedetineerden art. 20b

Samenvatting:

Geen verplichting tot plaatsing in voorziening voor strafrechtelijk gedetineerde vreemdelingen indien sprake van bijzondere omstandigheden. Door klager aangevoerde omstandigheden niet in selectiebeslissing betrokken. Beroep gegrond. Opdracht nieuwe beslissing. Geen tegemoetkoming.

Rechtsoverwegingen:

4.1. De Gevangenis Veenhuizen is een inrichting voor mannen met een regime van algehele gemeenschap en een normaal beveiligingsniveau. Dit is tevens een inrichting voor strafrechtelijk gedetineerde vreemdelingen, als bedoeld in artikel 20b, tweede lid, onder a van de Regeling selectie, plaatsing en overplaatsing van gedetineerden.

4.2. Klager, die in eerste aanleg is veroordeeld, kan in een gevangenis met een regime van algehele

gemeenschap worden geplaatst.

4.3. De Gevangenis Veenhuizen is aangewezen als inrichting als bedoeld in artikel 20b, tweede lid, onder a, van de Regeling. Dit artikel luidt:

“1. In de inrichtingen of afdelingen voor strafrechtelijk gedetineerde vreemdelingen worden vreemdelingen geplaatst die na de tenuitvoerlegging van de vrijheidsstraf geen rechtmatig verblijf hebben in Nederland in de zin van artikel 8 van de Vreemdelingenwet 2000.

2. De inrichtingen of afdelingen voor strafrechtelijk gedetineerde vreemdelingen kunnen worden onderscheiden in:

a. inrichtingen of afdelingen voor gedetineerden als bedoeld in het eerste lid met een strafrestant van ten minste vier maanden;

b. inrichtingen of afdelingen voor gedetineerden als bedoeld in het eerste lid met een strafrestant van minder dan vier maanden.

3. In de inrichtingen of afdelingen voor strafrechtelijk gedetineerde vreemdelingen kunnen tevens gedetineerden worden geplaatst voor de tenuitvoerlegging van voorlopige hechtenis vóór veroordeling in eerste aanleg.

4. Plaatsing in een andere inrichting of afdeling dan bedoeld in dit artikel is in ieder geval aangewezen als het gedetineerden betreft als bedoeld in artikel 20a.”

4.4. Klager voldoet aan de vereisten voor plaatsing in een voorziening voor strafrechtelijk gedetineerde vreemdelingen. Op grond daarvan bestaat voor de selectiefunctionaris echter niet de verplichting om klager in die voorziening te plaatsen. Bij aanwezigheid van bijzondere omstandigheden kan er reden zijn om klager elders te plaatsen. Klager heeft een beroep op omstandigheden gedaan die plaatsing elders zouden rechtvaardigen. In de bestreden beslissing worden die omstandigheden echter niet in de beoordeling betrokken. Het beroep is derhalve gegrond. De selectiefunctionaris zal worden opgedragen een nieuwe beslissing te nemen met inachtneming van deze uitspraak binnen een termijn van twee weken na ontvangst daarvan. De

beroepscommissie acht geen termen aanwezig voor het toekennen van een tegemoetkoming.

Zaaknummer:

09/0544/TP

Datum uitspraak:

2 oktober 2009

Beroepscommissie:

Bakker, mr.dr.s. F.A.M.

Donker, mr. S.L.

Mensing, drs. G.A.M.

Gemert, mr. H.S. van (secr.)

Trefwoorden:

Plaatsing/overplaatsing passantertermijn
Ontvankelijkheid materieel

Artikelen:

Bvt art. 12

Samenvatting:

Beroep tegen feitelijk voortzetten passantertermijn ontvankelijk als die termijn vier maanden heeft geduurd. In casu geen sprake van. Beroep niet-ontvankelijk.

Rechtsoverwegingen:

De beroepscommissie maakt uit klagers beroepschrift voldoende duidelijk op dat het beroep zich richt tegen de fictieve beslissing tot verlenging van de passantertermijn, waardoor het verblijf van klager als tbs-passant in een p.i. op dat moment feitelijk voortduurt. Niet is gebleken dat zijn beroep in strijd zou zijn met het bepaalde in artikel 69, vierde lid, Bvt juncto artikel 58, derde lid, Bvt. Volgens vaste jurisprudentie van de beroepscommissie is de feitelijke voortzetting van het verblijf van klager als tbs-passant in een p.i. tengevolge van het capaciteitsgebrek, ongeacht of hieraan een al dan niet fictieve beslissing tot

verlenging van de passantetermijn ten grondslag ligt, in het licht van de op 10 november 2004 onherroepelijk geworden uitspraak van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens van 11 mei 2004 in de zaak Brand (no. 49902/99) in strijd met het recht vanaf het moment dat dit verblijf zes maanden heeft geduurd.

De Hoge Raad Bij heeft bij arrest van 21 december 2007 (C06/194/HR, LJN BB5074) het principale cassatieberoep van de Staat, gericht tegen het arrest van het Hof te Den Haag van 27 april 2006, verworpen. Bij laatstvermeld arrest heeft het Hof geoordeeld dat het in beginsel onrechtmatig is een tbs-gestelde langer dan vier maanden op behandeling in een tbs-kliniek te laten wachten. In het licht hiervan is de beroepscommissie van oordeel dat de feitelijke voortzetting van het verblijf van klager als tbs-passant in een p.i. tengevolge van het capaciteitsgebrek, ongeacht of hieraan een al dan niet fictieve beslissing tot verlenging van de passantetermijn ten grondslag ligt, in strijd is met het recht vanaf het moment dat dit verblijf vier maanden heeft geduurd.

Gelet op de in artikel 12, eerste en tweede lid, Bvt genoemde termijnen, is een beroep tegen de (fictieve) beslissing tot verlenging van de passantetermijn ontvankelijk vanaf het moment dat de passantetermijn zes maanden heeft geduurd. In verband met de bovenvermelde uitspraak van de Hoge Raad brengt een redelijke wetsuitleg met zich mee dat beroep openstaat vanaf het moment dat de passantetermijn vier maanden heeft geduurd. Nu de duur van het verblijf van klager als tbs-passant in een p.i. ten tijde van het indienen van het beroep nog geen drie maanden bedroeg, kan klager niet in zijn beroep worden ontvangen.

Zaaknummer:

09/1974/JA

Datum uitspraak:

7 oktober 2009

Beroepscommissie:

Jong, mr. B. de
Dekken, drs. B. van
Mulders, M.J.
Bruin, mr. S.A.H. de (secr.)

Beklagcommissie:

beklagcommissie bij de justitiële jeugdinrichting (j.j.i.) Teylingereind te Sassenheim,
beklagcommissie bij de justitiële jeugdinrichting (j.j.i.) Teylingereind te Sassenheim

Trefwoorden:

Inzage in stukken/dossier

Artikelen:

Bjj art. 63; Rjj art. 66 t/m 71

Samenvatting:

Strafdossier is een ander dossier dan bedoeld in de betreffende artikelen van de Bjj en Rjj. Een preventief gehechte jeugdige heeft belang bij een goede voorbereiding op zijn strafzaak en dient in beginsel de beschikking te hebben over zijn strafdossier. Beroep gegrond, geen tegemoetkoming.

Rechtsoverwegingen:

Artikel 63 Bjj bepaalt dat de directeur ervoor zorg draagt dat voor iedere jeugdige een dossier wordt samengesteld ten behoeve van de opvang of de behandeling van de jeugdige. Ingevolge het tweede lid van dit artikel zijn in de artikelen 66 tot en met 71 van de Rjj nadere regels over een aantal onderwerpen betreffende het dossier vastgelegd.

De directeur van Teylingereind heeft conform zijn bevoegdheid om de jeugdigen aanwijzingen te geven, neergelegd in artikel 4, derde lid Bjj, een

Instellingsdocument IX, Dossier en inzage (hierna: Instellingsdocument IX) opgesteld.

In artikel 1, eerste lid van het Instellingsdocument IX is bepaald dat de directeur zorg draagt dat voor de opvang en behandeling van de jeugdige een dossier wordt aangelegd. In de daarop volgende artikelen wordt aangegeven welke gegevens in dit dossier worden opgenomen.

De gegevens die worden verzameld in de strafvorderlijke fase vormen het strafdossier. Dit is een wezenlijk ander dossier dan het dossier waar bovengenoemde regelgeving op ziet en dat door een j.j.i over een jeugdige wordt samengesteld.

De beroepscommissie is van oordeel dat het Instellingsdocument IX derhalve niet van toepassing is op het bezit en de inzage van een strafdossier.

De directeur van Teylingereind heeft aangegeven dat aan de beslissing om een strafdossier niet op kamer te mogen hebben zowel pedagogische argumenten als orde- en veiligheidsargumenten in de inrichting, ten grondslag liggen.

Op grond van artikel 50, tweede lid, Bjj kan de directeur de jeugdige toestemming geven hem toebehorende voorwerpen bij zich te hebben voor zover dit zich verdraagt met onder meer de handhaving van de orde of de veiligheid in de inrichting, de geestelijke of de lichamelijke ontwikkeling van de jeugdige en de uitvoering van het verblijfs- of behandelplan. Namens klager wordt bestreden dat het bezit van zijn strafdossier op kamer tot piekeren zou leiden.

Een preventief gehechte jeugdige heeft belang bij een goede voorbereiding op zijn strafzaak en hij dient voorafgaand aan de strafzitting in beginsel de beschikking te hebben over zijn strafdossier, zonder dat dit in plaats of tijd wordt beperkt.

Gezien het voorgaande acht de beroepscommissie de bestreden beslissing onredelijk en onbillijk en zal zij het beroep gegrond verklaren.

De beroepscommissie acht geen termen aanwezig om aan klager vanwege de gegrondverklaring van het beroep een tegemoetkoming toe te kennen.

